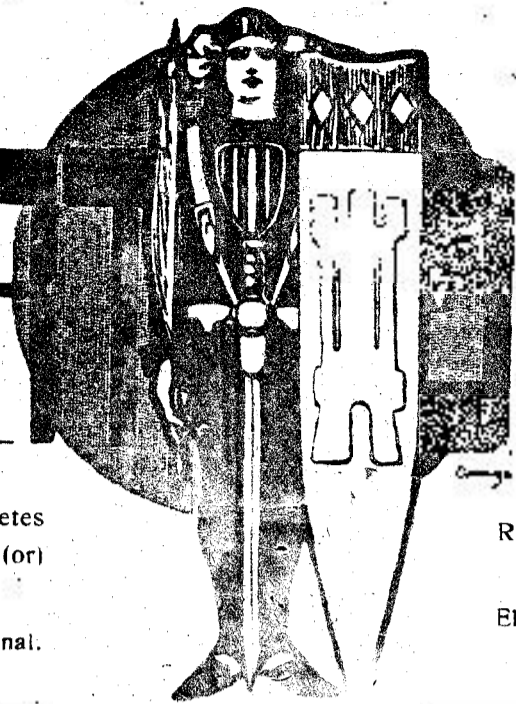

BALLARAS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIO: PARELLADAS, N.º 24.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Catalunya ens mira

Arreu on anem-se'ns fa igual pregunta: —¿I de Sitges, què?— L'interès per la situació de nostra vila s'és despertat tan fonda i extensament, que cada dia tindrem d'ésser més exigents amb nosaltres mateixos.

Era un temps que el caciquisme ensenyorit dels pobles podia fins bastir muralles a llur volt, a fi de privar als demés de contemplarlos, però avui el civisme general ultrapassa els vells paravants i domina totes les latituds.

Gens d'estranyar, doncs, que en la diada de Sant Jordi, mentre esperàvem en el Saló del Concell de la Mancomunitat la entrega de la Bandera que els catalans d'Amèrica ofrenaven al Govern de Catalunya, se'ns acostessin, sabent nos representants dels nacionalistes de Sitges, diputats, intel·lectuals i polítics de diverses tendències, interessant-se per la sort de la vila, per la eficàcia de la nostra acció incipient, per la oposició dels nostres contraris, tot i renovant la exclamació unànim: —«Allò no podia pas durar»,— i dirigint-nos paraules d'encoratjament, d'estímul per la lluita, de guia per la bona direcció municipalista.

Podser no ens n'haviem donat compte, mes és cert que si poc abans Catalunya ens guaitava i planyia, ara ens mira de fit a fit, fent-nos parar esment del seu esguard en les hores que més rialler es mostra: quan s'embauma amb les roses enceses d'Abril i l'enardeixen els himnes de victòria.

El drac no reïxirà, —deia un entusiasta,—car el Patró dels Cavallers deslliurarà la Princesa de la costa mediterrània tornant-li l'encís perdut i el do antic de

atraure al seu redós als artistes i poetes de la Terra, obtenint que el renom que ostenta s'avingui amb el seu viure íntim i sigui de bell nou sojorn de dolça pau esperitual.

Passava En Guimerà amb la venerable testa gloriosa, com un símbol; En Bofill i Matas com un guany i una prometença; En Basols, el capdevanter de les joves promocions; En Puig i Cadafalch amb l'altíssima autoritat de Primer Català; com també s'esmunyia, en mig d'altres vivents, l'ombra augusta d'En Prat de la Riba. I tots ells semblava que'ns parlessin de Sitges, de la reconstrucció material del poble, de la modelació difícil de la seva ànima.

* * *

I ens en parlaven. Perque destacant-se sobtadament un home estudiós, ens digué:—Per damunt de tot, amics, no oblideu la Cultura. Després de posar en clar el estat del Municipi i procurar la nivellació gradual dels assumptes administratius, aneu de dret a la implantació de la Biblioteca Popular que us té oferta la Mancomunitat de Catalunya; a la creació de escoles o modificació i engrandiment de les ja existents en sentit de modernitat, i d'on ne puguin sortir bons obrers, joves experts en oficis o disposats a empreses mercantils i carreres, començant per la Escola de Forja; inicieu la vida ateneïsta en les vostres societats recreatives, organitzant cicles de conferències, concursos de lectura i escriptura catalanes i el endinzament en les llengües vives; destruiu aquells armaris que guarden, com un tresor, feixos de revistes i diaris insulsos, i com a

sumum de recerca intel·lectual la «Ilustración Española y Americana»; porteu els aires nous per tots els àmbits de Sitges, i veureu ensorrar-se els corifeus que, emprats en un lleu assabentament dels coneixements indispensables, s'han erigit en falsos deus i volen que el gros públic permaneixi ignorant per tal de relluir ells dins la grisor.

No serà allavors possible veure, per exemple, figurar un Mitjans en l'actuació edilícia; ni un Papitu agutzilet en la Fiscalia; ni recaptar la badocaria provincialiana un titella xulesc tan macarrònic com el «Pájaro Azul», a qui es deuria interinament guardar al quarto dels Gegants i Caps-Grossos, en espera d'alguna típica gatzara.

* * *

La mirada de Catalunya i les indicacions de l'home estudiós, es projectaven simultàniament amb la eclosió de la nostra tasca de govern profitosa. Cal només fixarse en els darrers acords del Consistori, proposats per En Planas Robert, —aquest sitgetà de fina sensibilitat cultural i política i a qui precisament res havíem comunicat encara de la jordaniana diada, —per comprendre el canvi que en tots sentits es comença a operar a la vila. La Biblioteca Popular és gairebé una realitat tangible; la creació del «Comitè Social-Benèfic» moralitzarà la recaudació del percentatge del joc, deixant de constituir una feina vergonyant i solsament beneficiosa per la butxaca particular del Cacic, la Festa del Primer de Maig es celebrarà amb la major pompa i solemnitat, fent acatament a honorades democràcies; els empleats municipals gaudiran d'un sobresou per excelsar el dia; les Cases Barates seràn construïdes dins un termini no llunyà.

Catalunya ens mira, mentre el programa de «Reconstrucció Sitgetana» s'acompleix, i això ja és tornar amorosament la mirada a Catalunya.

Aplec Comarcal de la Sardana al VINYET

S'estàn activant ja els treballs d'organització de l'Aplec Comarcal, festa de pura catalanitat, quina iniciativa, com ja es feu públic, es deu a l'entusiasta fundador i President del «Foment de la Sardana» d'aquesta vila, el Sr. En Joaquim Bosch Vinyals.

Aquest Aplec, aplec de germanor, on ens juntem les mans en senyal de pau, on tot serà amor i joia, té molt de relleu, tant més quan aquest serà el primer Aplec comarcal que s'haurà fet, i per aital condició cal que tots i cada hui dels aimants de les coses que són ben nostres, de les coses de la nostra terra, hi aportem llur cooperació contribuint a la sotscripció que resta oberta per atendre les despeses de l'Aplec, que ha d'escriure en la història de la vila una plana d'or.

La Comissió organitzadora fa públic que s'han delegat per a rebre donatius i recollir la sotscripció, als Srs. En Joaquim Bosch i En Marià Carbonell.

Per a detalls, dirigir-se al carrer de l'arelladas, 8 i 10, primer, segona, domicili del President de la Comissió, tots els dies feiners, de 12 a 2 i de 6 a 8, i els festius, a tota hora.

Les adhesions dirigir-les també al mateix lloc.

Són invitats tots els pobles comarcans.
 Sitges, 29 Abril 1922.—La Comissió.

«Foment de la Sardana»

Demà, diumenge, a dos quarts de sis de la tarda, tindrà lloc una «Escollida Audició de Sardanes» al «Pabelló de Mar», a la que hi assistiran entusiastes sardanistes vilanovins, corrent l'audició a càrreg del mestre suplent de l'«Orfeó Vilanoví».

S'hi invita a tots els aimants de la dança de la terra i a sos admiradors.

La Junta.

Diàlegs caçats al vol

—Els que tot ho esperen del Cacic sitgetà, comencen a sentir impaciència i duptar de l'èxit de les seves gestions a Madrid.

—No n'hi ha per menys, perquè quan aquestes coses urgents no es resolien depressa, és que les influències topen amb dificultats d'ordre polític o no es troben intermitjaries de talla que es pres- tin per apadrinar una arbitra- rietat.

—Seria deliciós veure'l fer visi- tes a famílies que tenen amics al Ministeri per a conseguir la tar- jeta de recomendació i d'intro- ducció a la oficina, després anar d'aquí allà, acompanyat de qual- sevol cunero de la U. M. N., visitant polítics de tots colors, pidolant influència, explicant em- busteries i fent veure lo blanc negre de lo que passa a la vila de Sitges.

—Sí: la seva feina de sempre. Per aquets papers és mestre i per embolicar les coses no té compe- tidor. La legalitat i la simplifi- cació són per ell coses estranyes, doncs la seva especialitat és com- plicar les qüestions més senzilles per a donar importància a la seva intervenció. Les lleis tenen la aplicació i el valor que an ell li convé, i doblegarse al criteri dels altres és en ell un cas insòlit. Per això venen després els enredos, recursos d'alçada, denúncies, processos, crítiques, oposicions i discòrdies. Això sí: quan es troba enredat i ademés ha compromès als altres individual o colectiva- ment, vinga fer el paper de víc- tima i tocar tots els ressorts; però aquesta vegada sembla que van mal donades, perquè lo de menys és la qüestió dels incapacitats.

—Es clar, ¿què farien, si tor- nessin a ésser majoria? ¿Conti- nuar la desastrosa administració dels llibres en blanc?

—Cal, no és això lo que ara els inquieta. És la revocació de poders, que vol dir renunciar oficialment a seguir la defensa dels processats per la destitució d'En Font.

—Els està bé: «qui a ferro mata, a ferro mor». Ell els va fer pujar i ell els ha fet caure, o al menys els ha precipitat.

—La bona o mala adminis- tració, per aquets patrioters mo- nàrquics-socialeros, és cosa se- cundària, perquè lo que més apassiona als seus partidaris no són les qüestions de dret ni els deutes municipals, sinó demostrar que segueixen disfrutant el mào «por la soberana voluntad de... los ribereños del Segura».

—¿Qui són aquets? ¿Els del ciment?

—Justos, els de la gleba, per honor i glòria de Sitges.

—¡Vaia, una estada a Madrid! ¿I encara no se'n sab res?

—Sembla que no. Ja diu aquell refrà: «Las cosas de... etc.», i els d'aquí, que són els paganos, desesperats, mentres l'home corre de la Ceca a la Meca donant-se postins d'embaixador. Això, més que tot, és fer el ridícol; però ¡ell rail' mentres hi hagi qui dongui pessetes... tot va bé.

—Naturalment; però la ira ireu el seny i res més fàcil que explo- tar i riure's d'una colla de rabio- sos amb desitjos de mossegar.

—Es que volen cremar fins el últim coet, i com abans sortien de tot amb la seva, es resisteixen a veure la realitat de l'assumpte dels incapacitats, que ho són per mèrits de la Llei i no per una maniobra política (com fan creure als seus incondicionals i a la gent més ignorant del poble).

—Doncs si aquesta no li surt bé, ja cal que es desi en un armari i no en surti més que el dia dels Gegants.

—Això de Madrid, si ho gua- nyen, seria un cop efectista, però quedarien en una situació insos- tenible, perquè de cap manera poden sortir airoso, doncs hi han coses que no tenen arretglo, com són la falta de pago i el des- crèdit de la seva administració ruïnosa. Molts, que fins fa poc encara eren creients, ja veuen clar que tot és farsa i modus- vivendi. Ahir em deia un ex-ju- lianer: «No vull fer més el paper de comparsa i afliuxar pessetes; qui tingui mals-de-cap, que se'ls passi! Ademés, dona vergonya ésser d'un partit de gent fanatitzada, que van a les sessions per a moure escàndol, pitjor que en un miting de protesta, i tenir per aliada la classe més igno- rant, disposta sempre a les xerra- meques, amb la col·laboració de dones mal educades i xafarderes, que bescanten i comenten grolle- rament les incidències de la polí- tica local en mig del carrer, inter- calanthi-actes de la vida privada».

—Sí, sí: verdaderament és una vergonya que certes qüestions siguin enverinades per les moltes Nàsies que valdria més hagues- sin nascut mudes.

—Ne'n alegraria molt, però no ho veig tan bonic com tu. Per de prompte són els amos i els nos- tres han quedat pitjor que un drap brut. ¿No vas veure En Joan quina manera de fer planxes?

—Tant se val, no perdís els ànims; ¿doncs per què hi hauria anat el Sr. Ventureta a Madrid? Això dels incapacitats és tan segur com si ho tingués a la butxaca, i lo demás caurà com un castell de cartes amb una bufada.

—¿Vols dir? Tant que enraonen i fiscalitzen.

—¿Què dius ara? ¡Em fas que- dar parat! Així quedarem reve- renciats.

—Reevindicats, deus volguer dir.

—Ah, sí; és que em costa de girar la llengua. Vull dir que faràn la nostra sobirana voluntat, perquè qui mana és el poble, com deia En Joanet l'any 9. ¿Te'n recordes?

—Vaia que sí; no faltava més. Ara, si no ho fessis corre, et con- taria unes quantes coses que he sapigut de bona tinta.

—Parla, i no tinguis cuidado. Sempre he sigut callat.

—Ja ho sé; per això és que vull enterar-te. ¿Sabs per què tarda tant el Sr. Ventureta? Perque està fent grans treballs per a realitzar aquell programa de transforma- ció de Sitges.

—Això és molt interessant. Dignes, dignes.

—Com que té tant de bo en tots els Ministeris i sab tant de lleis, està fent combinacions per- que després de les capacitats, el Ministre d'Hisenda, en el primer Consell, posi a la firma un decret concedint un crèdit crescut (no se sab de cert quants milions) per Sitges, declarat «como estación veraniega nacional» a precís de nostre popular benefactor. Com que sobrarà pasta per tot, es pa- garàn els deutes del Municipi i es començaràn les millores.

—¿Què es farà? ¿Ho sabs?

—Sí. Primer, com de més compromís, s'acabarà l'escorxa- dor, i desseguida dos cementiris.

—¿Dos cementiris?

—Dos, sí. ¿Ho trobes estrany?

—La veritat, no comprenc...

—Es molt natural; com que ell ens coneix la flaca, en vol fer un pels d'«El Retiro» i un altre pels del «Prado», perquè no tin- guin ocasió de barallarse després de morts.

—Renoí, ¡quina pensada! Això sí que és de savis; és un verdader programa de pacifisme. Dignes: ¿Què més hi ha?

—Desviaràn el «Torrent dels Ases»; faràn un port a Terramar per un servei d'hidro-avions de aquí a Madrid; un criader de tallarines al «Fondo d'En Bascós»; un altre criader de peixos variats a la Creu dels Escarbats, pels aficionats a la canya; un Pantano a Vallcarcà, del vessant de la «Font de Monseba»; renovació de la barriada de la vila vella; varis monuments per sitgetians il·lustres; jardins i varis objectes d'art seràn col·locats difusament per carrers i places, com orna- mentació de la vila. També es demanarà permís al Ministre de la Guerra per a montar bateries de canons des de La Punta grossa al Baluart per a defensa de la vila en cas de guerra...

—Ei, calla, que aquest fulano ens escolta. Ja m'ho contaràs un altre rato.

—Muts a la gàvia. Adeu i espera els aconteixements.

Futbol

C. D. Sitgetà, 9

F. C. Espanya (reserva), 0

El passat diumenge es jugà un partit amistós entre els onze anomenats.

A les quatre en punt i a les ordres del Sr. M. Benazet, s'arrangleren els dos equips. Avança el sitgetà d'una fàiso magnífica que és convertit en córner contra els espanyistes. La tira l'Ibàñez, i En Vidal (S.), amb admirable precisió, aconseguix amb el cap el primer goal, i poder un dels millors, de la tarda. Aquest goal fou ovacionadíssim. El segon fou obra d'En Durán rematant una parada del porter amb un xut estupend que entra com una exhalació en el marc. El tercer l'obté En Segarra fàcilment. El quart fou realit- zat per En Vidal (B.) amb una rasa imponderable que el porter vermell, malgrat el estilisme de que donà mostres, no pogué deturar. Fa En Sabater el cinquè amb un remat d'una córner. El sisè l'aconseguix primorosament En Sierra de la mateixa forma que l'anterior.

Durant el primer temps de la segona part, el joc fou abundant en xuts indivi- duals i avenços interceptats per la defensa contrària. El setè goal el feu En Segarra amb un àngul fluixíssim. El vuitè fou obra d'En Durán, que amb un xut fortíssim atravesava el marc espanyista, i el novè i últim fou marcat per En Sierra d'una ma- nera indescriptible, que el porter, llençan- se i tot contra el pal, no pogué parar. Cal també anotar, durant aquesta segona part, un goal quasi segur salvat per En Miret, de resultes d'un cop franc tirat a la porta local.

El «C. D. Sitgetà» (en conjunt) es portà magníficament en tota la extensió de la paraula. L'atac dreta d'atac amb el centre devanter, jogaren d'una forma tan mera- vellosa, que poques vegades havem vist el Sitgetà donant mostra d'una tan valiosa i real potència. Mes, cal notar, senyors, que del sublim al ridícol no hi ha sinó un pas, i si comparem el resultat del diu- menge, que fou una veritable *débacle* pels forasters, en el partit contra el «N. Cata- lonia», haurem de convenir en que aquest pas s'haurà donat en sentit contrari. Mes, les esperances que un pod acoblar, vist el resultat del partit del diumenge, poden ésser defraudades ben prompte, per caure altra volta els nostres equipiers en el més denigrant ridícol.

En Segarra, En Sabater i l'Ibàñez, joga- ren mitjanament. En Vidal (B.), reconec- té facultats per arribar a ésser un bon centre-mig, si té més decisió. Amb tot, realitzà una obra estupenda i jugà magní- ficament. La defensa, molt acertada, i cre- guem seria una ventatja fós definitiva. En Mirabent portà a cap un joc superb. Po- ques vegades l'hem vist jugar d'una ma- nera tan serena i amb un tan elegant estil- lisme.

Dels espanyistes es distingiren: en pri- lloc, el porter, que fou l'únic que no me- resqué els nous goals, i després el defensa i l'inferior esquerra. Els altres, quasi sense entendre's.

El «C. D. Sitgetà» arranglerà el següent equip: Mirabent—Banqué, Peris—Ibàñez, Vidal (B.), Miret—Durán, Vidal (S.), Sierra, Segarra i Sabater.

L'àrbitre, Sr. Benazet, deixant de mar- car moltes faltes donada la qualitat de partit amistós; però en resum, bé.

JUST

Comentant-ho

El *Eco* corresponent al dia 16 de l'Abril que cursa, deia:

«Es tan evidente el afán del adversario en promover continuamente conflictos, que después de una mal intencionada proposi- ción presentada en la última sesión del Ayuntamiento por su flamante Presidente, ha resultado, del asunto de marras, que los libros de la contabilidad reclamados a su antecesor, ayer fueron hallados en la mesa correspondiente de las oficinas bajo llave del actual Alcalde. Sin comentarios».

Considerantse injuriat nostre amic En Josep Planas Robert per l'aludít solt, cità a judici de conciliació al Director de la

«Gazeta de la Xina» per a que's desdís de les insídies injurioses o, en cas contrari, procedir en conseqüència.

En l' escrit que presentà en l' acte de la demanda digué que *ni existe nada punible en dicho escrito, en el cual está excluido el propósito gratuito de menospreciar, deshonrar ni desacreditar a nadie, etc., etc.*, ...NO TENIENDO INCONVENIENTE EN RETIRAR las palabras *mala intención y fiamante que se consignan en el suelto y así HACERLO CONSTAR en el próximo número de «El Eco de Sitges».*

Conseqüent l' «Eco» en les maneres julianeres, de retirar-se en l' acte de prov r-ho, sens perjudici d' intentar continuar-ho i aparentment sostenir-ho per als seus incondicionals, en el nombre del dia 23 escriu :

«El señor Alcalde se enfadó con el suelto que, en nuestro anterior número, insertamos para divulgar habían sido hallados los libros que se reclamaban a su antecesor. Relacionado con tan verídica gacetilla, nuestro estimado Director acudió. en la tarde del pasado viernes, al llamamiento del Juzgado de esta villa para celebrar acto de conciliación con D. José Planas Robert. Confirmada la verdad del suelto de referencia, se convino por unanimidad consignar en acta lo siguiente:

«Habiendo intervenido los hombres buenos y el Sr. Juez en este asunto, vienen a una avenencia en la que el Sr. Soler retira la palabra *mala intención* y haciendo constar que la llave dentro el cajón de la mesa de la Alcaldía el Sr. Planas dijo ignoraba que fuera la que cerraba los libros reclamados.»

I, no obstant, com el primer, s' enterà que en l' acta notarial del dia 19, que a instància d' En Josep Planas Robert es requeri a l' anterior Alcalde Sr. Mitjans i Dipositari interí Sr. Serra, quedà provat plenament que aquells llibres de comptabilitat no tenien res que veurè amb l'exercici 1921-22, ni existien a Ca la Vila els comprovants referents als anys econòmics 1920-21 i 1921-22; ès a dir : que la denúncia que formulà En Planas al Consistori en la sessió del dia 11, de no haverli entregat l' Alcalde sortint Sr. Mitjans ni els llibres de comptabilitat ni els elements comprovatoris, motivà que 'l Sr. Alcalde sortint indiqués el dia 15 una clau del lloc on s' hi guardaven uns llibres sí, però no els que interessava el reclamant; que la falta es comprovà en l' acta notarial del dia 19 i en la sessió de l' Ajuntament del mateix dia, en la qual el Sr. Mitjans digué que 'ls llibres i els comptes èren a fora de la localitat *perque aquí no hi havia ningú de confiança que pogués fer-ho*; acordant l' Ajuntament, a proposta de la Presidència, l' incoació de l' oportú expedient de responsabilitats.

I are, en quant al solt insidiós, nostres llegidors mateixos poden fer-hi el comentari que millor els hi sembli.

Sessions de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL 96

La presideix l' Alcalde, D. Josep Planas Robert, assistint-hi els regidors senyors Clarà, Martín, Marcet, Serra, Mitjans, Duràn, Martí i Tutusaus.

Aprovada l' acta de l' anterior, la Presidència proposa que amb motiu de la festa del Primer de Maig s' engalani la Casa de la Vila i es dongui festa i una propina als empleats.

En Martín demana que á l' agutzil senyor Pacios, que es troba greument malalt, se li donguin 25 pessetes.

En Mitjans diu que es miri si la Junta de Protecció a la Infància el pod socorre.

En Duràn se'n felicita de la proposta de l' Alcalde i està conforme amb lo demás.

Es procedeix al sorteig de Vocals Associats que han de formar la Junta Municipal per l' any econòmic, sortint : Per Urbanaz D. Andreu Montané Fals, D. Gregori Mirabent Hill, D. Isidre Comas Puig, don Joan Ciré Quetgias i D. Vicens Baqués Olivella; per Rústica: D. Josep Bartroff Tort, D. Josep Milà Concabella i D. Joan Ferrer Carbonell; i per Industrial: D. Josep Olivella Via, D. Antò Soler Ribot i don Salvador Bové Ferrer.

La Presidència dona compte de que sols dos contractistes acudiren a la subasta de nitxos, els que digueren era més convenient fer-los a base dels preus unitaris; i com no podien fer-los depressa, ho trasmetrien als demás companys a veure qui pod construir-los amb l' urgència necessària.

Es queda enterat d' una carta d' agraiement per la Junta Municipal de Beneficència i Ajuntament, dels familiars de don Josep Bascos Carbonell (e. p. d.).

Es llegeix una proposició de la Presidència relativa a que formi part, com està acordat, de la Comissió d' Aixamplis, un representant de les entitats Prado, Retiro, Pabelló de Mar, Foment de Sitges, Foment del Comerç, Club Deportivo, Casa del Poble i Centre Nacionalista, quines entitats deuràn designar-lo aviat; s' aprova.

Es dona compte d' una altra proposició de l' Alcaldia per que es crei a nostra vila un Comitè d' Obra Social i Benèfica, a l' estil dels que funcionen a capitals de província i de partit, per a fins socials, el qual podrien constituir-lo les Juntes Municipals de Beneficència, de Protecció a la Infància, local de Primera Ensenyança i els tres Presidents de les Comissions Permanents.

En Duràn ho troba convenient i acertat, però que jamai l' Alcaldia tingui la tolerància de que es nodreixi dels diners del joc, sobretot dels cafès on hi acudeixen els treballadors.

L' Alcalde li contesta que l' ha presentada per a legalitzar la percepció de certs ingressos, al propi temps que la inversió que se'ls hi pugui donar. Es aprovada.

S' acorden la distribució de fonsos per al mes vinent i el pagament dels habers als empleats.

Passa a sa respectiva Comissió un compte de D. Gregori Mirabent, per ciment facilitat al Municipi.

Es concedeixen permisos per a fer petites modificacions a les façanes de les cases n.º 3 del carrer de Sant Sebastià i n.º 40 del de Jesús, a D. Joaquim Cusiné Jas i a D.ª Josepa Rovira, Vda. de Hill, respectivament.

L' Alcalde proposa que en virtut de la nova implantació del ràpid Madrid-Barcelona, l' Ajuntament acordi interessar-se prop de la Companyia per lograr que fassi parada a nostra vila. Se li concedeix un vot de confiança.

En Duràn demana que s' activin les gestions prop de la «Cooperativa de l' Habitació Popular» per que no es comencen les Cases Bàrates i es fassin les averiguacions oportunes, ja que tot està legalitzat; explica además totes les gestions fetes per l' anterior Ajuntament.

La Presidència li contesta hi posarà el major interès i que además pensa posarse en comunicació amb una companyia estrangera per fer-ne un tercer grup, puix hi ha persones interessades en fer-lo.

En Martí diu que tan bon punt fou designat feu alguns treballs i sembla es començaràn aviat les del segon grup.

En Tutusaus també explica les gestions fetes anteriorment junt amb els delegats de la Cooperativa a la vila, però troba que els fan passar amb raons.

La Presidència diu que s' interessarà i averiguarà prop d' alguns concellers de

aquella Companyia quines són les causes que ho impedeixen.

En Martí rectifica en el sentit de que de tot en donarà compte, i si creu que el fan servir de mingo deixarà el càrreg.

En Duràn se'n alegra de que se'n vulguin construir més i diu es podria fer una sot-cripció pública.

En Tutusaus trasmèt la queixa de varis amics que s' han de quedar a fora del Saló de Sessions els dies que se'n celebren, i diu que a darrera els escons hi ha lloc per cabrer-hi tots, demana s' hi dongui accés.

La Presidència li contesta que no ho creu convenient, doncs la realitat demostrà que semblava volguessin coaccionar i molestar als regidors amb ses interrupcions, quan se'ls hi permetia, i s' ha de evitar; are, si el públic es ve comportant amb la deguda correcció i cordura,—com avui, per exemple—no tindrè inconvenient en donar facilitats.

En Duràn s' exclama de que l' últim dia es privà l' entrada a joves de 17 i 18 anys; contestantli la Presidència que donà ordres respecte als de 10 a 12 anys, i que'ls majors han de tenir consciència del seu doure. I s' aixeca la sessió.

Dietari de la vila

(DE LA SETMANA ANTERIOR)

Dissapte

Els esposos En Salvador Serra Roig i Na Francisca Batallé Tella, passen per la punyenta pena d'haver-se'ls-hi mort, ofegada, per haver caigut dins el llac de la via diagonal de Terramar, la seva filla Rosa, de cinc anys d' edat, i sens que amb tots els auxilis donats per alguns veïns hagi pogut ésser retornada.

El fet ocorregué de 2 a 3 de la tarda, havent instruit el Jutjat les oportunes diligències.

Transmetem als infortunats pares la expressió de nostre més sentit condol.

Diada de Ressurrecció. A la nit, els carrers bullien d' animació, molt especialment la Plaça de la Constitució, on les Colles de Caramelles havien de fer ses cantades saludant a les Autoritats i al poble, no s' hi podia donar un pas; al balcó de les Cases Consistorials hi havia l' Alcalde, regidors i públic.

La primera colla en arribar fou la de l' «Unió Sitgetana», la que, sots la batuta d' En Josep Fontanals i amb acompanyament de música, cantà dues boniques composicions (vals i americana) que foren aplaudides.

Després ha seguit la del «Prado Suburense», dirigida pel Mtre. En Manel Torrents i amb acompanyament d' orquestra, quines cantades (també vals i americana) foren ovacionades i molt celebrades, com ho demostrà la gran gentada que la seguí fins altes hores de la nit.

També sortí, sens acudir a Cala Vila, una colla d' «El Retiro», diuen que amb el nom d' *Esbart*, la qual cantava una americana lletra del compatrici el poeta En Trinitat Catasús, fent-li de companyia uns cuplets satírics, humorístics, picants, injusts, indecents, etc., etc.

Durant el reste de la nit, totes les colles foren acompanyades per nombrós públic, havent-se retirat les dues primeres ben entrada la matinada.

Diumenge

Concorregudíssims es vegeren els solemnes Oficis celebrats en el Temple parroquial, als que hi assistiren una Comissió de l' Itm. Ajuntament, presidida per l' Alcalde, Jutge Municipal i Tinent de Carrabiners.

La música de capella interpretà una escollida missa.

A les societats recreatives, després de set setmanes, es reanusaren els balls de tarda.

Per celebrar la Pásqua, en el «Prado Suburense» tingué lloc un lluidíssim Ball de Societat, i en «El Retiro», altre.

A la tarda, en el «Patronat d' Acció Social» es projectà la grandiosa cinta sacra «Cristus».

L' acte de l' enterrament del cadavre de la infortunada nena Rosa Serra Batallé, constituí una sentida manifestació de condol del veïnat, el qual se associà a la gran desgràcia que sofreixen llurs desconsolats pares i demás familiars, als que transmetem novament nostre pèsam.

Dilluns

En el Santuari de la Verge del Vinyet tingué lloc un Ofici solemne per a demanar l' acabament de la guerra del Marroc, al que hi assistiren les Autoritats locals.

El Temple estava totalment ocupat, essent celebrant el Sr. Regent; el Rvmt. Pare jesuïta Pijoan, que tant agradà quan les Missions, pronuncià un eloqüentíssim sermó sobre la Pau seguit d' un inspirat prec glosant la Salve, amb el que demostrà la fama de que gosa, per la seva concissió, penetració i claretat. Fou molt celebrat pels devots.

Cal felicitar als Administradors per la iniciativa, si bé no tant per la escasset de música.

Les Colles de Caramelles del «Prado Suburense» i «Unió Sitgetana» celebren llurs banquets a l' «Hotel Subur» i «Restaurant de Terramar», respectivament, essent en la primera més d' un centenar de comensals els que se seguieren a l' entorn de la taula, quedant ambdues Colles molt satisfetes del bon serviment de que foren objecte.

A la tarda, els del Prado es dirigiren a Els Molins, i els d' El Retiro al Vinyet; si bé no acompanyà molt el dia, els sossdits llocs es vegeren concorreguts.

De retorn, la Colla pradista obsequià amb sos cants als malalts i a les germanes concepcionistes que els cuiden, que ho reberen amb molt d' agrado, anant després a fer altres cantades.

Per cert que a l' acabar, al carrer Major es promogué un incident entre les colles pradista i retirista, per haver els de la última atropellat, per passar a les brutes, algunes criatures, perdent-se algún cop-de-puny i seguint després acalorades discussions, però sense ulteriors conseqüències.

Dijous

Per la premsa barcelonina, ens enterem de que el Vicari d' aquesta vila don Joan Perramón Folcrà, que féia prop de quatre anys desempenyava aquest càrreg, ha sigut nomenat per al mateix càrreg a la Iglésia del Sant Esperit de Tarraça.

Per substituir-lo ha sigut nomenat Mn. Albert Cisa, que ho era de la de Sant Boi de Llobregat.

Mn. Perramón, per ses bondats, se havia captat les simpaties del veïnat, que sent la mudança.

A l' hora d' entrar en màquina aquest número s' està esperant l' arribada, procedents de Nuevitas i Guantánamo (Cuba), dels nostres estimats compatricis i amics En Salvador Olivella i Carreras i els esposos D. Salustia Martínez Mestre i donya Mercè Riera Vidal. Sien benvinguts!

A la nit del diumenge 7 de Maig tindrà lloc al Prado Suburense el Ball de Caramelles; propasantse tots els de la Colla obsequiar dignament a les damiselles.

Agricultores! Aplicad el NITRATO de SOSA de Chile en todos los cultivos!

Es el único abono de cobertera de resultados positivos, porque su gran solubilidad en el agua y fácil difusión en el suelo, le hacen aprovechable por las plantas en cualquier época de su vida en que se aplique, siempre y cuando no hayan llegado a su completo desarrollo.

CANTIDADES A EMPLEAR

Cereales : La dosis de Nitrato puede variar de 150 a 300 kilos por hectárea, según sea secano o regadío.

Patata : 250 a 300 kilos por hectárea, aplicado al recalce.

Remolacha, nabos y demás raíces carnosas : 250 a 450 kilos por hectárea al dar la primera bina.

Maíz : 200 a 300 kilos por hectárea al dar la primera escarda.

Viña : 200 a 300 kilos por hectárea, esparcidos en los meses de Marzo, Abril o Mayo.

Cultivos hortícolas, pimientos, cebollas y tomates : De 300 a 600 kilos repartidos en varias veces en las distintas escardas y demás labores entre líneas que se dan a estas plantas.

Arboles : De 1 a 3 kilos por planta, según tamaño, en los meses de Enero a Julio, si pueden regarse, y de Enero a Mayo, si son de secano. En los árboles y arbustos debe repartirse el Nitrato alrededor de la planta, ocupando una superficie un tercio mayor que la copa del árbol.

Macetas y semilleros : Regar cada 8 días con una disolución que contenga 3 gramos de Nitrato por litro de agua.

El **Comité del Nitrato de Sosa de Chile**, domiciliado en **Madrid**, Almirante, 19, Apartado 6, facilita folletos y todos los datos necesarios para la acertada aplicación del Nitrato de Sosa.

Fábrica MOSAICS

ANTON PAGÈS I C.^À

Grandioses existencies

Sorça varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetat

Exit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3

SITGES

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Camiseria y Gorbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurgià-Dentista nort-americà

Parelladas, 30 - Sitges

Moscateu legítim

VIDUA DE ROBERT

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

SITGES

Telefons 338 i 393